

**EIROPAS PADOMES KONVENCIJA NR. 112
PAR NOTIESĀTO PERSONU NODOŠANU SODA IZCIEŠANAI**

Convention on the Transfer of Sentenced Persons

Strasbūra, 1983. gada 21. marts

Eiropas Padomes dalībvalstis un pārējās valstis, kuras parakstījušas šo Konvenciju,

- uzskatīdamas, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienotību starp dalībvalstīm;
- vēlēdamās tālāk attīstīt starptautisko sadarbību krimināltiesību jomā;
- uzskatīdamas, ka šāda sadarbība veicinās taisnīgumu un notiesāto personu sociālo rehabilitāciju;
- uzskatīdamas, ka šo mērķu sasniegšanai ir jādod iespēja ārvalstniekiem, kuriem atņemta brīvība sakarā ar kriminālnoziedzuma izdarīšanu, izciest sodu savā vidē, un
- uzskatīdamas, ka šo mērķi vislabāk var sasniegt, notiesātās personas nododot soda izciešanai savās valstīs,

ir vienojušās:

1. pants

Terminu skaidrojums

Šajā Konvencijā:

- a) "sods" nozīmē jebkuru sodu vai citu ar brīvības atņemšanu saistītu soda veidu, kuru uz ierobežotu vai neierobežotu laiku nosaka tiesa par kriminālnoziedzuma izdarīšanu;
- b) "spriedums" ir tiesas lēmums par soda noteikšanu;
- c) "valsts, kurā persona notiesāta" ir valsts, kurā noteikts sods personai, ko var nodot soda izciešanai vai kas ir nodota soda izciešanai;
- d) "valsts, kurā sods tiks izciests" ir valsts, kurai notiesāto personu var nodot vai kurai šī persona ir nodota soda izciešanai.

2. pants

Vispārīgie principi

1. Dalībvalstis saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem apņemas sniegt vislielāko savstarpējo palīdzību notiesāto personu nodošanā soda izciešanai.

2. Saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem personu, kura notiesāta vienas dalībvalsts teritorijā, var pārvietot uz citas dalībvalsts teritoriju piespriedē sodā izciešanai. Attiecīgā persona var izteikt valstij, kurā tā notiesāta, vai valstij, kurā sods tiks izziests, savu vēlēšanos, lai tā tiktu nodota sodā izciešanai saskaņā ar šo Konvenciju.

3. Notiesātās personas nodošanu sodā izciešanai var pieprasīt gan valsts, kurā persona notiesāta, gan valsts, kurā sods tiks izziests.

3. pants

Nodošanas noteikumi

1. Notiesāto personu var nodot sodā izciešanai saskaņā ar šo Konvenciju tikai šādos gadījumos:

a) ja šī persona ir tās valsts pilsonis (pavalstnieks), kurā sods tiks izziests;

b) ja tiesas spriedums ir galīgs;

c) ja laikā, kad tiek saņemts lūgums par nodošanu sodā izciešanai, notiesātajai personai atlikuši vismaz seši mēneši līdz sodā izciešanas beigām vai ja sodā izciešanas laiks ir neierobežots;

d) ja nodošanai sodā izciešanai piekrīt notiesātā persona vai ja, ņemot vērā notiesātās personas vecumu vai fizisko vai garīgo stāvokli, viena no abām valstīm uzskata, ka šāda nodošana ir nepieciešama un tai piekrīt notiesātās personas juridiskais pārstāvis;

e) ja nodarījumi vai likumu pārkāpumi, par ko noteikts sods, ir uzskatāmi par kriminālnoziedzīgiem saskaņā ar tās valsts likumiem, kur sods tiks izziests, vai būtu uzskatāmi par kriminālnoziedzīgiem, ja tie būtu izdarīti šīs valsts teritorijā; un

f) ja nodošanai sodā izciešanai piekrīt valsts, kurā persona notiesāta, un valsts, kurā sods tiks izziests.

2. Izņēmuma gadījumos dalībvalstis var vienoties par nodošanu sodā izciešanai arī tad, ja sodā izciešanas laiks notiesātajai personai ir mazāks nekā noteikts 1.c punktā.

3. Ikviens valsts laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, ka savās attiecībās ar pārējām dalībvalstīm nepiemēros 9. panta 1.a vai 1. b punktā noteikto kārtību.

4. Ikviens valsts, ja tā ir ieinteresēta, var jebkurā laikā iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā norāda, kā tā piemēro šajā Konvencijā lietoto terminu "pilsonis (pavalstnieks)".

4. pants

Pienākums sniegt informāciju

1. Valstij, kurā persona notiesāta, jāinformē par šīs Konvencijas saturu ikviena notiesātā persona, uz kuru Konvencija attiecas.
2. Ja notiesātā persona izteikusi valstij, kurā tā notiesāta, vēlēšanos, lai tā tiktu nodota soda izciešanai saskaņā ar šo Konvenciju, šai valstij jāinformē par to valsts, kurā sods tiks izciests, tiklīdz spriedums kļuvis galīgs.
3. Šajā informācijā jānorāda:
  - a) notiesātās personas vārds un uzvārds, kā arī dzimšanas vieta un laiks;
  - b) notiesātās personas adrese valstī, kur sods tiks izciests, ja šāda adrese ir;
  - c) to faktu uzskaitījums, pēc kuriem noteikts sods;
  - d) soda veids un ilgums, kā arī laiks, kad uzsākta soda izciešana.
4. Ja notiesāta persona izteikusi vēlēšanos, lai tā tiktu nodota valstij, kurā sods tiks izciests, tai valstij, kurā persona notiesāta, pēc pieprasījuma jādara zināma iepriekšminētajai valstij 3. punktā minētā informācija.
5. Notiesātā persona rakstveidā jāinformē par jebkuru darbību, kuru saskaņā ar iepriekšminētajiem punktiem veic vai nu valsts, kurā persona notiesāta, vai valsts, kurā sods tiks izciests, kā arī par jebkuru lēmumu, ko viena vai otra valsts pieņēmusi attiecībā uz lūgumu par nodošanu soda izciešanai.

5. pants

Lūgumi un atbildes uz tiem

1. Lūgumi par nodošanu soda izciešanai un atbildes uz tiem sniedzamas rakstveidā.
2. Lūgumus par nodošanu soda izciešanai vienas valsts Tieslietu ministrija adresē otras valsts Tieslietu ministrijai. Atbildes sniedzamas, izmantojot šos pašus kanālus.
3. Ikviena dalībvalsts var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, ka izmantos citus sazināšanās kanālus.
4. Valstij, kura saņēmusi lūgumu par notiesātās personas nodošanu soda izciešanai, nekavējoties jādara zināms valstij, kura šādu lūgumu izteikusi, savs lēmums par to, vai tā piekrīt šādai nodošanai vai ne.

6. pants

Papildu dokumenti

1. Valstij, kurā sods tiks izciests, pēc tās valsts lūguma, kurā persona notiesāta, jāiesniedz tai šādi dokumenti:

a) dokuments vai paziņojums par to, ka notiesātā persona ir tās pilsonis (pavalstnieks);

b) tās valsts, kurā sods tiks izciests, attiecīgā likuma kopija, saskaņā ar kuru nodarījumi vai likumu pārkāpumi, par ko noteikts sods valstī, kurā persona notiesāta, ir uzskatāmi par kriminālnoziedzumiem saskaņā ar tās valsts likumiem, kurā sods tiks izciests, vai būtu uzskatāmi par kriminālnoziedzumiem, ja tie būtu izdarīti šīs valsts teritorijā;

c) paziņojums, kurā ietverta 9. panta 2. punktā minētā informācija.

2. Ja pieprasīta notiesātās personas nodošana soda izciešanai, izņemot gadījumus, kad jebkura no abām valstīm jau norādījusi, ka tā nepiekrīt šādai nodošanai, tad valstij, kurā persona notiesāta, jāiesniedz valstij, kurā sods tiks izciests, šādi dokumenti:

a) sprieduma un tā likuma apstiprināta kopija, uz kuru tas pamatots;

b) paziņojums par to, cik ilgs laiks kopš soda izciešanas sākuma jau pagājis, ietverot arī informāciju par pirmstiesas apcietinājumu, soda atlaišanu vai jebkuru citu faktoru, kuram ir svarīga nozīme soda izciešanā;

c) paziņojumu par 3. panta 1.d punktā minēto piekrišanu notiesātās personas nodošanai soda izciešanai un

d) ikvienā attiecīgajā gadījumā - visus medicīniska vai sociāla rakstura datus par notiesāto personu, informāciju par šīs personas ārstēšanu valstī, kurā tā notiesāta, un ieteikumus tās turpmākai ārstēšanai valstī, kurā sods tiks izciests.

3. Jebkura no abām valstīm var lūgt, lai tai iesniedz jebkuru 2. vai 3. punktā minēto dokumentu vai paziņojumu, pirms tā izsaka lūgumu par notiesātās personas nodošanu soda izciešanai vai pieņem lēmumu par to, piekrist šādai nodošanai vai ne.

7. pants

Piekrišana notiesātās personas nodošanai soda izciešanai un šīs piekrišanas pārbaude

1. Valstij, kurā persona notiesāta, jānodrošina tas, lai persona, kuras piekrišana nodošanai soda izciešanai nepieciešama saskaņā ar 3. panta 1.d punktu, dara to labprātīgi, pilnībā apzinoties visas izrietošās juridiskās sekas. Kārtību, kādā dodama piekrišana, nosaka tās valsts likumi, kurā persona notiesāta.

2. Valstij, kurā persona notiesāta, jādod iespēja valstij, kurā sods tiks izciests, pārbaudīt, par starpnieku izmantojot konsulu vai citu amatpersonu, par kuru abas valstis attiecīgi vienojas, vai piekrišana dota atbilstoši 1. punktā minētajiem noteikumiem.

8. pants

Juridiskās sekas, kuras sakarā ar personas nodošanu soda izciešanai skar valsti, kurā persona notiesāta

1. Ja notiesātā persona tiek nodota tās valsts varas institūciju pārziņā, kurā sods tiks izciests, soda izciešana valstī, kurā persona notiesāta, tiek apturēta.
2. Valsts, kurā persona notiesāta, nedrīkst vairs piemērot soda izciešanu, ja valsts, kurā sods tiek izciests, uzskata, ka soda izciešana ir pabeigta.

9. pants

Juridiskās sekas, kuras sakarā ar personas nodošanu soda izciešanai skar valsti, kurā sods tiek izciests

1. Tās valsts, kurā sods tiek izciests, kompetentās varas institūcijas:
  - a) ar tiesas lēmumu vai administratīvu rīkojumu nekavējoties turpina piemērot soda izciešanu atbilstoši noteikumiem, kas minēti 10. pantā, vai
  - b) saskaņā ar 11. panta noteikumiem tiesas ceļā vai administratīvā kārtībā maina sodu atbilstoši saviem likumiem, aizstājot sankcijas, ko noteikusi valsts, kurā persona notiesāta, ar sankcijām, ko par tādu pašu noziegumu nosaka tās valsts likumi, kurā sods tiek izciests.
2. Valsts, kurā sods tiks izciests, pirms notiesātās personas nodošanas soda izciešanai pēc pieprasījuma informē valsti, kurā persona notiesāta, par to, kuru no iepriekšminētajām procedūrām tā piemēros.
3. Soda izciešanu nosaka tās valsts likumi, kurā sods tiek izciests, un tikai šī valsts ir tiesīga pieņemt visus attiecīgos lēmumus.
4. Ikvienu valsts, kura saskaņā ar saviem likumiem nevar izmantot nevienu no 1. punktā minētajām procedūrām, lai piemērotu soda veidu kas citas dalībvalsts teritorijā noteikts personai, kura sakarā ar tās garīgo stāvokli nav saucama pie kriminālatbildības par nozieguma izdarīšanu, un ir gatava uzņemt šādu personu turpmākai ārstēšanai, var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu, tajā norādot, kā tā rīkosies šajā gadījumā.

10. pants

Soda izciešanas turpināšana

1. Ja soda izciešana tiek turpināta, valstij, kurā sods tiek izciests, jāievēro soda veids un ilgums, ko noteikusi valsts, kurā persona notiesāta.

2. Tomēr, ja šā soda veids un ilgums neatbilst tās valsts likumiem, kurā sods tiek izciests, šī valsts, ja tās likumi to prasa, var ar tiesas lēmumu vai administratīvu rīkojumu mainīt sankciju, lai tā atbilstu soda veidam, ko par līdzīgu noziegumu paredz šis valsts likumi. Soda veidam, ciktāl tas iespējams, jāatbilst spriedumā noteiktajam sodam. Soda veids vai ilgums nedrīkst pastiprināt sankciju, kādu noteikusi valsts, kurā persona notiesāta, nedz arī pārsniegt maksimālo sankciju, ko nosaka tās valsts likumi, kurā sods tiek izciests.

11. pants

Soda mainīšana

1. Ja sods tiek mainīts, piemērojama kārtība, kādu nosaka tās valsts likumi, kurā sods tiek izciests. Mainot sodu, kompetentā institūcija:

a) strikti ievēro lēmumu attiecībā uz faktiem tiktāl, ciktāl tie nepārprotami vai neapstrīdami redzami spriedumā, ko pasludinājusi valsts, kurā persona notiesāta;

b) nedrīkst mainīt sankciju, kas saistīta ar brīvības atņemšanu, pret sankciju, kas nosaka naudas sodu;

c) atskaita visu ar brīvības atņemšanu saistīto laiku, ko notiesātā persona pavadījusi apcietinājumā; un

d) nepastiprina notiesātās personas sodu, un tai nav jāvadās pēc minimālā soda, ko par izdarīto noziegumu vai noziegumiem paredz tās valsts likumi, kurā sods tiek izciests.

2. Ja soda mainīšana notiek pēc tam, kad notiesātā persona nodota valstij, kurā sods tiks izciests, šī valsts tur notiesāto personu apcietinājumā vai citādā veidā nodrošina tās atrašanos šajā valstī tik ilgi, līdz kļūst zināmi šīs procedūras rezultāti.

12. pants

Apzēlošana, amnestija un soda mīkstināšana

Ikviens dalībvalsts var noteikt apzēlošanu, amnestiju vai mīkstināt sodu saskaņā ar savu Konstitūciju un citiem likumiem.

13. pants

Sprieduma pārskatīšana

Tikai valstij, kurā persona notiesāta, ir tiesības izlemt jautājumu par jebkādu sprieduma pārskatīšanu.

14. pants

Soda izciešanas pārtraukšana

Valsts, kurā sods tiek izciests, pārtrauc notiesātajai personai soda izciešanu, tiklīdz valsts, kurā persona notiesāta, informē to par jebkuru lēmumu vai pasākumu, kura rezultātā soda izciešana vairs nav jāturpina.

15. pants

Informācija par soda izciešanu

Valsts, kurā sods tiek izciests, informē valsti, kurā persona notiesāta, par soda izciešanu:

- a) tad, kad tā uzskata soda izciešanu par pabeigtu;
- b) ja notiesātā persona izbēgusi no apcietinājuma, pirms soda izciešana pabeigta; vai
- c) ja valsts, kurā persona notiesāta, pieprasa īpašu ziņojumu.

16. pants

Tranzīts

1. Dalībvalsts atbilstoši tās likumiem apmierina lūgumu par notiesātās personas tranzītu caur savu teritoriju, ja šādu lūgumu izsaka cita dalībvalsts, kura ir vienojusies ar otru dalībvalsti vai kādu trešo valsti par šādas personas nodošanu soda izciešanai tās teritorijā vai no tās teritorijas.

2. Dalībvalsts var nedot tranzīta atļauju, ja

- a) notiesātā persona ir tās pilsonis (pavalstnieks) vai
- b) noziegums, par ko persona sodīta, nav uzskatāms par noziegumu saskaņā ar šīs valsts likumiem.

3. Lūgumi par tranzīta atļauju iesniedzami un atbildes uz tiem sniedzamas pa kanāliem, kas minēti 5. panta 2. un 3. punkta noteikumos.

4. Dalībvalsts var apmierināt kādas trešās valsts lūgumu par notiesātās personas tranzītu caur savu teritoriju, ja šī trašā valsts ir vienojusies ar citu dalībvalsti par notiesātās personas nodošanu soda izciešanai tās teritorijā vai no tās teritorijas.

5. Dalībvalsts, kurai lūgta tranzīta atļauja, var turēt notiesāto personu apcietinājumā tikai tik ilgu laiku, kāds nepieciešams šīs personas tranzītam caur tās teritoriju.

6. No dalībvalsts, kurai lūgta tranzīta atļauja, var pieprasīt apliecinājumu, ka, izņemot iepriekšējā punktā minēto gadījumu, notiesātā persona netiks vajāta, aizturēta vai

citādi netiks ierobežota tās brīvība tranzīvalsts teritorijā neatkarīgi no izdarītā nozieguma vai soda, kas noteikts, pirms šī persona atstājusi tās valsts teritoriju, kurā tā notiesāta.

7. Tranzīta atļauja nav nepieciešama, ja pārvietošanai pār dalībvalsts teritoriju izmanto gaisa transporta līdzekli un tā nolaišanās nav paredzēta. Tomēr laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments, ikviena valsts var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu, kurā tā pieprasa, lai tiktu informēta par jebkuru šādu notiesātās personas tranzītu pār tās teritoriju.

17. pants

Valoda un izmaksas

1. Ceturtā panta 2.– 4. punktā minētā informācija iesniedzama vai nu tās dalībvalsts valodā, kurai tā adresēta, vai vienā no Eiropas Padomes oficiālajām valodām.

2. Saskaņā ar šā panta 3. punktu lūgumi par nodošanu soda izciešanai un papildu dokumenti nav jātulko.

3. Ikviena valsts laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments, var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu, kurā tā pieprasa, lai lūgumiem par nodošanu soda izciešanai un papildu dokumentiem tiktu pievienots tulkojums šīs valsts valodā vai vienā no Eiropas Padomes oficiālajām valodām, vai kādā no šīm valodām, kuru tā ir norādījusi. Šajā gadījumā tā var apliecināt savu gatavību pieņemt tulkojumu jebkurā citā valodā papildus Eiropas Padomes oficiālajām valodām.

4. Ja pārsūta dokumentus, kas attiecas uz šīs Konvencijas piemērošanu, izņemot 6. panta 2. a punktā minētos dokumentus, tos nav nepieciešams apstiprināt.

5. Jebkuras izmaksas, kas rodas sakarā ar šīs Konvencijas piemērošanu, sedz valsts, kurā sods tiek izciests, izņemot izmaksas, kas radušās tikai un vienīgi tās valsts teritorijā, kurā persona notiesāta.

18. pants

Parakstīšana un stāšanās spēkā

1. Šo Konvenciju var parakstīt Eiropas Padomes dalībvalstis, kā arī tās valstis, kuras nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā. Konvencija ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenti iesniedzami glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram.

2. Šī Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā trīs Eiropas Padomes dalībvalstis saskaņā ar 1. punkta noteikumiem apliecinājušas savu piekrišanu uzņemties Konvencijā minētās saistības.

3. Jebkurā citā valstī, kura apliecinājusi savu piekrišanu uzņemties šajā Konvencijā minētās saistības, parakstot to vēlāk, Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā šī valsts iesniegusi Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram glabāšanā ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu.

19. pants

To valstu pievienošanās, kuras nav Eiropas Padomes dalībvalstis

1. Pēc tam, kad šī Konvencija ir stājusies spēkā, Eiropas Padomes Ministru komiteja, konsultējoties ar šo Konvenciju parakstījušajām valstīm, ar lēmumu, kas pieņemts ar Eiropas Padomes Statūtu 20.d pantā noteikto balsu vairākumu vai arī ar šo Konvenciju parakstījušo to dalībvalstu pārstāvju vienprātīgu balsojumu, kuras tiesīgas piedalīties Ministru komitejā, var uzaicināt jebkuru valsti, kura nav Eiropas Padomes dalībvalsts un nav minēta 18. panta 1. punktā, pievienoties šai Konvencijai.

2. Katrā valstī, kura pievienojas šai Konvencijai, Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā šī valsts iesniegusi Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram glabāšanā pievienošanās dokumentu.

20. pants

Konvencijas piemērošana teritorijā

1. Ikviens valsts, parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var norādīt teritoriju vai teritorijas, kurās piemērojama šī Konvencija.

2. Ikviens valsts jebkurā laikā vēlāk var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu, kurā tā norāda, ka paplašina šīs Konvencijas piemērošanas teritoriju, kas norādīta paziņojumā. Šajā teritorijā Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā ģenerālsēkretārs saņēmis šādu paziņojumu.

3. Ikvienu paziņojumu, kas iesniegts atbilstoši abiem iepriekšminētajiem punktiem par jebkuru teritoriju, kas norādīta attiecīgajā paziņojumā, var atsaukt ar ģenerālsēkretāram adresētu pieteikumu. Atsaukums stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā ģenerālsēkretārs saņēmis šādu pieteikumu.

21. pants

Konvencijas piemērošana laikā

Šī Konvencija ir piemērojama attiecībā uz soda izciešanu, kas uzlikts vai nu pirms, vai pēc Konvencijas stāšanās spēkā.

22. pants

Attiecības ar citām konvencijām un līgumiem

1. Šī Konvencija neietekmē tiesības un pasākumus, ko nosaka citi līgumi par starptautisko sadarbību krimināljautājumos, kuri paredz aizturēto personu izdošanu konfrontācijas vai liecību sniegšanas nolūkā.
2. Ja divas vai vairākas dalībvalstis noslēgušas vienošanos vai līgumu par notiesātās personas nodošanu soda izciešanai vai citādi nodibinājušas attiecības šajā jautājumā, vai arī izdarīs to nākotnē, tās ir tiesīgas šīs Konvencijas vietā piemērot attiecīgo vienošanos vai līgumu vai citādi regulēt nodibinātās attiecības.
3. Šī Konvencija neietekmē "Eiropas konvencijas par krimināllietās taisīto spriedumu starptautisko spēkā esamību" dalībvalstu tiesības noslēgt divpusējas vai daudzpusējas vienošanās citai ar citu jautājumos, kurus nosaka minētā konvencija, lai papildinātu tajā paredzētos noteikumus vai veicinātu tajā izteikto principu īstenošanu.
4. Ja lūgums par nodošanu soda izciešanai attiecināms gan uz šo Konvenciju, gan uz "Eiropas konvenciju par krimināllietās taisīto spriedumu starptautisko spēkā esamību" vai uz citu vienošanos vai līgumu par notiesāto personu pārvietošanu, valstīm, izsakot lūgumu par nodošanu soda izciešanai, jānorāda, uz kura dokumenta pamata šāds lūgums izteikts.

23. pants

Miermīlīga vienošanās

Eiropas Padomes Eiropas komiteja noziegumu problēmu risināšanai ir jāinformē par šīs Konvencijas piemērošanu, un komitejai savukārt jādara viss iespējamais, lai veicinātu miermīlīgu vienošanos jebkurā gadījumā, kad rodas domstarpības par to, kā Konvencija piemērojama.

24. pants

Denonsēšana

1. Ikviens dalībvalsts var jebkurā laikā denonsēt šo Konvenciju, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu pieteikumu.

2. Denonsēšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā ģenerālsēkretārs saņēmis šādu pieteikumu.

3. Šī Konvencija tomēr paliek spēkā attiecībā uz tām personām, kuras nodotas soda izciešanai saskaņā ar šīs Konvencijas noteikumiem pirms datuma, kad denonsēšana stājusies spēkā.

25. pants

Informēšana

Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs informē Eiropas Padomes dalībvalstis un valstis, kuras nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā, kā arī jebkuru valsti, kura pievienojusies šai Konvencijai, par:

- a) ikvienu valsti, kura parakstījusi šo Konvenciju;
- b) ikviena ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanu glabāšanā;
- c) ikvienu datumu, kad šī Konvencija stājas spēkā saskaņā ar tās 18. panta 2. un 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. panta 2. un 3. punktu;
- d) ikvienu ar šo Konvenciju saistītu citu aktu, paziņojumu, pieteikumu vai informāciju.

Šo apliecinot, apakšā parakstījušies, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Konvenciju ir parakstījuši.

Parakstīta Strasbūrā 1983. gada 21. martā angļu un franču valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kas glabājas Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs izsūta šīs Konvencijas apstiprinātas kopijas katrai Eiropas Padomes dalībvalstij un valstīm, kuras nav Eiropas Padomes dalībvalstis, bet ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā, kā arī ikvienai valstij, kura tiek uzaicināta pievienoties šai Konvencijai.